

คำสั่งกระทรวงมหาดไทย

ที่ ๑/๒๕๕๑

เรื่อง การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๕

เนื่องจากพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๕ ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ โดยได้มีกฎกระทรวงและประกาศกระทรวงมหาดไทยออกตามความในพระราชบัญญัติดังกล่าวไว้บังคับแล้ว ดังนั้น เพื่อกำหนดแนวทางปฏิบัติใหม่ให้เหมาะสม จึงยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๔๘๓/๒๕๒๑ เรื่อง การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๕ ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๒๑ และกำหนดแนวทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๕ ไว้ดังต่อไปนี้

การขออนุญาต

ข้อ ๑ ในกรุงเทพมหานคร ให้ผู้กำกับการหรือสารวัตรใหญ่สถานีตำรวจนครบาล ในจังหวัดอื่น ให้นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่ที่ตั้งสถานบริการ เป็นผู้รับคำขอรับใบอนุญาตตั้งสถานบริการ ตามแบบ สป.๑ โดยเรียกหลักฐานจากผู้ขออนุญาตให้ครบถ้วนตามกฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขออนุญาตและการดำเนินการสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๕ ข้อ ๑ และให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) สอบสวนคุณสมบัติของผู้ขออนุญาตตั้งสถานบริการ เพื่อยืนยันคุณสมบัติตามมาตรา ๖ โดยเฉพาะคุณสมบัติตามมาตรา ๖ (๓) และ (๔) ให้แสดงใบรับรองแพทย์แผนปัจจุบันชั้น ๑ เป็นหลักฐาน

(๒) พิมพ์ลายนิ้วมือผู้ขออนุญาตตั้งสถานบริการ และส่งไปตรวจสอบประวัติอาชญากรรม ที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อตรวจสอบคุณสมบัติตามมาตรา ๖ (๕)

(๓) ให้ตรวจสอบว่าผู้ขออนุญาตตั้งสถานบริการมีประวัติการกระทำผิดตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๕ จนถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตภายในระยะเวลา ๓ ปี และเคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดทางอาญา อันมีลักษณะที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือไม่ ทั้งนี้ ตามกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขออนุญาตและการดำเนินการสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๕ ข้อ ๓ ซึ่งเป็นการกำหนดเพื่อเป็นกรอบในการใช้ดุลพินิจของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔ วรรคสอง โดยพิจารณาถึงเจตนารมณ์ตามกฎหมายแต่ละฉบับ

ประกอบด้วย และประวัติการกระทำความผิดต่อกฎหมายของผู้ขออนุญาตที่ไม่สมควรจะออกใบอนุญาตให้ นั้น ต้องถึงขนาดที่เห็นได้ชัดเจนว่าไม่สมควรที่จะเป็นผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ เช่น เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ายาเสพติด เป็นต้น

(๔) ให้บันทึกการตรวจสอบข้อเท็จจริงว่า อาคารหรือสถานที่ที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๗ และมาตรา ๘ กำหนดไว้ และตั้งอยู่ในท้องที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ส่วนรายได้ที่เห็นว่าอาคารและสถานที่ขัดต่อมาตรา ๗ และมาตรา ๘ ข้อใด ก็ให้บันทึกเหตุที่ขัดต่อกฎหมายโดยละเอียด

(๕) การขออนุญาตตั้งสถานบริการหลายประเภทในสถานที่เดียวกัน ต้องแยกพื้นที่การให้บริการแต่ละประเภทออกจากกันให้ชัดเจน ยกเว้นสถานบริการตามมาตรา ๓ (๔) (ก) (ข) (ค) (ง) สามารถให้บริการตามรูปแบบที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตได้ทุกรูปแบบในสถานที่เดียวกัน

ข้อ ๒ เมื่อได้ปฏิบัติตามข้อ ๑ ครบถ้วนแล้ว ให้ผู้กำกับการหรือสารวัตรใหญ่ สถานีตำรวจนครบาล นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่ เสนอเรื่องราว พร้อมกับความเห็นต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น จนถึงผู้บัญชาการตำรวจนครบาล หรือผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาสั่งการแล้วแต่กรณี

ข้อ ๓ กรณีที่ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล หรือผู้ว่าราชการจังหวัด สั่งอนุญาตให้ตั้งสถานบริการแล้ว ให้ออกใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ตามแบบ สป.๒ โดยใบอนุญาตหนึ่งฉบับให้ใช้สำหรับพื้นที่การให้บริการหนึ่งประเภท แล้วให้ส่งเรื่องกลับคืนไปยังผู้กำกับการหรือสารวัตรใหญ่ สถานีตำรวจนครบาล นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่แล้วแต่กรณี เพื่อแจ้งให้ผู้ขออนุญาตตั้งสถานบริการทราบ เพื่อชำระเงินค่าธรรมเนียมและรับใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ

การรับเงินค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ในกรุงเทพมหานครให้ใช้ใบเสร็จรับเงินค่าธรรมเนียมของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และให้นำส่งเงินรายได้ค่าธรรมเนียมไปยังกระทรวงการคลังตามระเบียบ ในจังหวัดอื่นให้ใช้ใบเสร็จรับเงินค่าธรรมเนียมของอำเภอ กิ่งอำเภอ และให้นำส่งเงินรายได้ค่าธรรมเนียมไปยังคลังจังหวัด

การขอต่ออายุใบอนุญาต

ข้อ ๔ ในกรุงเทพมหานคร ให้ผู้กำกับการหรือสารวัตรใหญ่สถานีตำรวจนครบาล ในจังหวัดอื่น ให้นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่ที่ตั้งสถานบริการ เป็นผู้

รับคำขอต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ตามแบบ สป.๓ พร้อมด้วยหลักฐานและเอกสาร ตามกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขออนุญาตและการดำเนินกิจการสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๕ ข้อ ๖ ให้ครบถ้วน

ข้อ ๕ ในการพิจารณาต่ออายุใบอนุญาตให้ผู้กำกับหรือสารวัตรใหญ่ สถานีตำรวจนครบาล นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่แล้วแต่กรณี ตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตให้ถูกต้องตามมาตรา ๖ อาคาร หรือสถานที่ที่ขอต่ออายุใบอนุญาตให้ถูกต้อง ตามมาตรา ๗ และมาตรา ๘ ประกอบกับข้อ ๗ แห่งกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขออนุญาตและการดำเนินกิจการสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๕ รวมทั้งตรวจสอบว่า สถานบริการที่ขอต่ออายุใบอนุญาต ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตในรอบปีที่ได้รับอนุญาตอยู่ในหลักเกณฑ์ตามประกาศ กระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์ในการพิจารณาสั่งต่ออายุใบอนุญาต พักใช้ใบอนุญาต เพิกถอนใบอนุญาต และกำหนดระยะเวลาในการสั่งพักใช้ใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๔๘ หรือไม่ แล้วเสนอความเห็นว่าควรอนุญาตหรือไม่ตามลำดับชั้น เพื่อผู้บัญชาการตำรวจนครบาล หรือผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาสั่งการแล้วแต่กรณี

การไม่อนุญาต

ข้อ ๖ กรณีผู้ขออนุญาตตั้งสถานบริการ หรือขอต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ มีคุณสมบัติไม่ครบถ้วนตามมาตรา ๖ หรือปรากฏประวัติการกระทำความผิดตามข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขออนุญาตและการดำเนินกิจการสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๕ อาคารหรือสถานที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่มาตรา ๗ และมาตรา ๘ กำหนดไว้ ไม่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ หรือไม่ได้รับการยกเว้นตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว รวมทั้งสถานบริการที่ขอต่ออายุใบอนุญาต ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตในรอบปีที่ได้รับอนุญาต รวมกันเป็นระยะเวลาเกิน ๙๐ วัน ตามประกาศ กระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์ในการพิจารณาสั่งต่ออายุใบอนุญาต พักใช้ใบอนุญาต เพิกถอนใบอนุญาต และกำหนดระยะเวลาในการสั่งพักใช้ใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๔๘ ให้ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล หรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี สั่งไม่อนุญาตให้ตั้งสถานบริการหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการแล้วแต่กรณี โดยแจ้งให้ผู้ขออนุญาตได้รับทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ และมีโอกาสได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน ตามมาตรา ๓๐

แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๕ ก่อน แล้วให้แจ้งผู้กำกับการหรือ
สารวัตรใหญ่สถานีตำรวจนครบาล นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่
แล้วแต่กรณี เพื่อแจ้งการไม่อนุญาตรวมทั้งข้อเท็จจริงในการที่พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งไม่อนุญาตโดย
ละเอียด พร้อมทั้งแจ้งสิทธิให้อุทธรณ์คำสั่งภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง ตามมาตรา ๑๑
แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๕

การอุทธรณ์คำสั่งไม่อนุญาตให้ตั้งหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต

ข้อ ๙ ผู้ขออนุญาตตั้งสถานบริการ หรือขอต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ที่ได้รับ
คำสั่งไม่อนุญาตให้ตั้งหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ จะอุทธรณ์คำสั่ง
โดยตรงต่อผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือปลัดกระทรวงมหาดไทย หรือจะอุทธรณ์ผ่าน
ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล หรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณีก็ได้ กรณีที่มีการยื่นอุทธรณ์ผ่าน
ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล หรือผู้ว่าราชการจังหวัด ให้ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล หรือผู้ว่าราชการ
จังหวัดรวบรวมหลักฐานที่เกี่ยวข้อง รายงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือปลัดกระทรวงมหาดไทย
แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๐ เมื่อผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือปลัดกระทรวงมหาดไทย มีคำสั่งในอุทธรณ์
เป็นประการใด ให้ผู้กำกับการหรือสารวัตรใหญ่สถานีตำรวจนครบาล นายอำเภอหรือปลัดอำเภอ
ผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่แล้วแต่กรณี แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือ พร้อมทั้งแจ้งสิทธิ
ในการฟ้องคดีต่อศาลปกครองภายใน ๕๐ วัน นับแต่วันที่รับแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์

การขอเปลี่ยนผู้รับอนุญาตหรือผู้ดำเนินการ

ข้อ ๑๑ การขอเปลี่ยนผู้รับอนุญาตจากการซื้อขายใบอนุญาต การให้หรือการแลกเปลี่ยน
ใบอนุญาต กรณีเช่นนี้ถือว่าเป็นการโอนใบอนุญาตโดยมิชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากใบอนุญาตเป็นการ
อนุญาตเฉพาะตัว และตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๕ มิได้กำหนดไว้ให้โอน
ใบอนุญาตแก่กันได้แต่อย่างใด ดังนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่จึงไม่มีอำนาจที่จะอนุญาตให้เปลี่ยนผู้รับ
อนุญาตหรือโอนใบอนุญาตให้แก่กันได้

ข้อ ๑๒ การขอเปลี่ยนบุคคลซึ่งเป็นผู้ดำเนินการแทนนิติบุคคล ให้อยู่ในดุลพินิจของ
พนักงานเจ้าหน้าที่ หากพิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ดำเนินการแทนนิติบุคคลมีคุณสมบัติครบถ้วน

ตามมาตรา ๖ และไม่ปรากฏประวัติการกระทำความผิดตามข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขออนุญาตและการดำเนินการสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๕ ก็ให้พิจารณาอนุญาต แล้วให้แก้ไขและหมายเหตุไว้ในใบอนุญาต โดยไม่ต้องเรียกเก็บค่าธรรมเนียม

การโอนกิจการ

ข้อ ๑๑ การโอนกิจการสถานบริการระหว่างบุคคล รวมทั้งการโอนกิจการตามคำพิพากษาหรือคำสั่งศาล ถือเป็นการโอนทรัพย์สินระหว่างกันเท่านั้น ไม่สามารถโอนใบอนุญาตให้แก่กันได้ ถ้าผู้รับโอนทรัพย์สินของสถานบริการประสงค์จะดำเนินการสถานบริการ ต้องขออนุญาตตั้งสถานบริการใหม่ ยกเว้น กรณีผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการถึงแก่ความตาย และทายาทมีความประสงค์จะดำเนินการสถานบริการต่อไป เมื่อผู้จัดการมรดกหรือทายาทซึ่งมีคุณสมบัติครบถ้วนตามมาตรา ๖ และไม่ปรากฏประวัติการกระทำความผิดตามข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขออนุญาตและการดำเนินการ สถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๕ หรือในกรณีที่มีทายาทหลายคน ให้ทายาทด้วยกันนั้นตกลงตั้งทายาทคนหนึ่งซึ่งมีคุณสมบัติครบถ้วนตามมาตรา ๖ และไม่ปรากฏประวัติการกระทำความผิดตามข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขออนุญาต และการดำเนินการสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๕ ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตั้งสถานบริการ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาอนุญาตให้แก่ผู้ยื่นคำขอ เมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้ว ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดก ซึ่งเป็นผู้ยื่นคำขอเข้าดำเนินการสถานบริการต่อไป ทั้งนี้ จนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งไม่อนุญาต

การย้าย แก้ไขเปลี่ยนแปลง หรือต่อเติมสถานบริการ

ข้อ ๑๒ การขอย้าย แก้ไขเปลี่ยนแปลง หรือต่อเติมสถานบริการ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ถือปฏิบัติ ดังนี้

(๑) กรณีผู้รับอนุญาตยื่นคำร้องขอย้ายสถานบริการจากสถานที่แห่งหนึ่งไปอยู่อีกแห่งหนึ่งนั้น หากสถานบริการตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร หรือจังหวัดที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ จะอนุญาตให้ย้ายได้เฉพาะการย้ายเข้ามาอยู่ในเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการเท่านั้น หากสถานบริการตั้งอยู่ในจังหวัดที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการทั้งจังหวัด จะอนุญาตให้ย้ายได้เฉพาะกรณีมีเหตุจำเป็นหรือสุจริตเท่านั้น ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๒๐๕.๓/๑๓๗๕๒ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ เรื่อง หารือข้อกฎหมายและแนวทางปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้ง

สถานบริการในท้องที่กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๔๕ และการย้ายสถานที่ตั้งทุกกรณีต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่มาตรา ๗ และมาตรา ๘ กำหนดไว้ด้วย

(๒) การขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงสถานบริการ เช่น ขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงภายในหรือภายนอกสถานบริการ ขอเปลี่ยนชื่อสถานบริการ หรือขอเปลี่ยนแปลงบริเวณที่ตั้งสถานบริการภายในสถานที่เดียวกัน ให้อยู่ในดุลพินิจของพนักงานเจ้าหน้าที่ ถ้าเห็นว่ามีเหตุผลความจำเป็นก็ให้พิจารณาอนุญาต

(๓) การขอต่อเติมสถานบริการ หากขอต่อเติมขยายสถานที่ให้กว้างขวางออกไป ไม่ว่าจะเป็นการขอเพิ่มห้องบริการด้วยหรือไม่ ให้อยู่ในดุลพินิจของพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าสมควรจะอนุญาตหรือไม่ โดยให้คำนึงถึงผลกระทบต่อประชาชนผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงกับสถานบริการนั้นเป็นสำคัญ

(๔) การอนุญาตให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือต่อเติมสถานบริการที่มีการขยายหรือเพิ่มพื้นที่สถานบริการ พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ควรอนุญาตให้สถานบริการขยายหรือเพิ่มพื้นที่เกินกว่า ๑ เท่าของพื้นที่สถานบริการเดิม โดยพิจารณาจากพื้นที่ที่ได้อนุญาตให้ตั้งสถานบริการในครั้งแรกเป็นหลัก มิใช่พิจารณาจากพื้นที่ที่ได้อนุญาตให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือต่อเติมในครั้งที่ผ่านมา เพื่อป้องกันมิให้สถานบริการขยายหรือเพิ่มพื้นที่เรื่อยไปจนไม่จำกัด

การออกใบแทนใบอนุญาต

ข้อ ๑๓ กรณีใบอนุญาตสูญหายหรือชำรุดในสาระสำคัญ และผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้ทราบว่าใบอนุญาตสูญหายหรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้กำกับการหรือสารวัตรใหญ่สถานีตำรวจนครบาล นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่แล้วแต่กรณี ทำการสอบสวนและเสนอขอรับอนุมัติจากผู้บัญชาการตำรวจนครบาล หรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี

ให้ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล หรือผู้ว่าราชการจังหวัดออกใบแทนใบอนุญาต โดยใช้แบบใบอนุญาต และให้ระบุคำว่า “ใบแทน” ด้วยตัวอักษรสีแดงไว้ด้านบนของใบอนุญาต และให้มีวัน เดือน ปี ที่ออกใบแทนพร้อมทั้งลงลายมือชื่อผู้บัญชาการตำรวจนครบาล หรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี กำกับไว้ในใบแทนใบอนุญาตด้วย แล้วส่งคืนให้ผู้กำกับการหรือสารวัตรใหญ่สถานีตำรวจนครบาล หรือนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่แล้วแต่กรณี เพื่อแจ้งให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการทราบ เพื่อชำระเงินค่าธรรมเนียมและรับใบแทนใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ

การรับเงินค่าธรรมเนียมและการใช้ใบเสร็จรับเงินให้ดำเนินการตามข้อ ๓ โดยอนุโลม

การตรวจตราควบคุมสถานบริการ

ข้อ ๑๔ ในกรุงเทพมหานคร ให้ผู้กำกับการหรือสารวัตรใหญ่สถานีตำรวจนครบาล ในจังหวัดอื่น ให้นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่ มีหน้าที่ตรวจตรา สอดส่องสถานบริการให้ปฏิบัติตามกฎหมายโดยเคร่งครัด และให้ถือปฏิบัติในการกวัดขันสถานบริการ ตามนโยบายการจัดระเบียบสังคม ดังนี้

(๑) ให้ตรวจตรากวัดขันสถานบริการว่า ได้รับอนุญาตให้ตั้งสถานบริการอย่างถูกต้อง ตามกฎหมายหรือไม่

(๒) กวดขันมิให้ผู้มีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์ ซึ่งมีได้ทำงานในสถานบริการนั้นเข้าไป ในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ

(๓) มิให้มีการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทในสถาน บริการ

(๔) มิให้มีการแสดงลามกอนาจาร หรือการแสดงที่ไม่เหมาะสมในสถานบริการ

(๕) ให้สถานบริการดำเนินกิจการอย่างถูกต้องตามประเภทที่ขออนุญาต และให้เปิด - ปิด สถานบริการตามเวลาที่กฎหมายกำหนด

(๖) ควบคุมมิให้มีการนำอาวุธเข้าไปในสถานบริการ เว้นแต่เจ้าหน้าที่ซึ่งอยู่ในรูปแบบ และนำเข้าไปเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย

ถ้าปรากฏว่าสถานบริการใดฝ่าฝืนกฎหมายและนโยบายการจัดระเบียบสังคม ให้จับกุม ดำเนินคดีทุกราย แล้วรายงานผู้บัญชาการตำรวจนครบาล หรือผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อพิจารณา สั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการต่อไป

ข้อ ๑๕ ให้ผู้กำกับการหรือสารวัตรใหญ่สถานีตำรวจนครบาล นายอำเภอหรือปลัดอำเภอ ผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่แล้วแต่กรณี ขอความร่วมมือสถานบริการทุกแห่ง ให้ติดป้าย ประชาสัมพันธ์ มีลักษณะพื้นสีขาว ตัวอักษรสีแดง ขนาดตัวอักษรสูงไม่น้อยกว่า ๕ เซนติเมตร กว้างไม่น้อยกว่า ๓ เซนติเมตร ไว้บริเวณทางเข้าสถานบริการ เช่น

(๑) สถานที่แห่งนี้เป็นสถานบริการตามมาตรา ๓ (...) เปิดทำการตั้งแต่เวลา ถึง นาฬิกา

(๒) ห้ามผู้มีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์เข้าไปในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ

(๓) ผู้ที่จะเข้าไปในสถานบริการจะต้องแสดงเอกสารราชการซึ่งมีภาพถ่ายและระบุอายุของตนเองก่อนเข้าไปในสถานบริการ

(๔) การนำบัตรประจำตัวประชาชนของผู้อื่นมาแสดงเพื่อเข้าไปในสถานบริการมีความผิดตามกฎหมาย

(๕) ห้ามขายยาเสพติดเข้าไปในสถานบริการโดยเด็ดขาด

(๖) ห้ามนำอาวุธเข้าไปในสถานบริการโดยเด็ดขาด ยกเว้น เจ้าหน้าที่ซึ่งอยู่ในเครื่องแบบและนำเข้าไปเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย

การสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๑๖ กรณีผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการดำเนินการขัดต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ยินยอมหรือปล่อยให้มีการมั่วสุมเพื่อกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือมีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานบริการ หรือดำเนินการสถานบริการโดยไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๕ หรือกฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติดังกล่าว ให้ผู้กำกับการหรือสารวัตรใหญ่สถานีตำรวจนครบาล นายอำเภอหรือปลัดอำเภอ ผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่ รายงานผู้บัญชาการตำรวจนครบาล หรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี เพื่อดำเนินการตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องหลักเกณฑ์ในการพิจารณาสั่งต่ออายุใบอนุญาต พักใช้ใบอนุญาต เพิกถอนใบอนุญาต และกำหนดระยะเวลาในการสั่งพักใช้ใบอนุญาต ให้ตั้งสถานบริการ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๔๘

เมื่อกองบัญชาการตำรวจนครบาล หรือจังหวัด ได้รับรายงานข้อเท็จจริงแล้ว จะต้องรวบรวมพยานหลักฐานให้ได้ข้อยุติว่า สถานบริการดังกล่าวได้กระทำการฝ่าฝืนกฎหมายจริงหรือไม่ โดยให้แจ้งสิทธิและหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาทางปกครองให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการทราบตามความจำเป็นแก่กรณี ตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๕ ถ้าเห็นว่าสถานบริการดังกล่าวกระทำการฝ่าฝืนกฎหมาย ให้แจ้งข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการทราบ และให้มีโอกาสโต้แย้งข้อเท็จจริงและแสดงพยานหลักฐานของตน ตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๑๗ ให้ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล หรือผู้ว่าราชการจังหวัด ในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ใช้อำนาจตามมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๕ สั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือเพิกถอนใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการตามข้อเท็จจริงที่มีการฝ่าฝืนกฎหมาย กรณีที่มีการกระทำความผิดหลายฐานความผิดในครั้งเดียวกัน การสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ให้พิจารณาโทษทุกฐานความผิด โดยลงโทษในฐานความผิดที่หนักที่สุด

ข้อ ๑๘ ให้ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล หรือผู้ว่าราชการจังหวัดแจ้งคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือเพิกถอนใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการไปยังผู้กำกับการหรือสารวัตรใหญ่สถานีตำรวจนครบาล นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอแล้วแต่กรณี เพื่อแจ้งให้ผู้รับอนุญาตให้ตั้งสถานบริการทราบ พร้อมทั้งแจ้งสิทธิให้อุทธรณ์คำสั่ง ภายใน ๑๕ วัน ตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๕ และตรวจตราสอดส่องไม่ให้มีการดำเนินการสถานบริการในระหว่างถูกสั่งพักใช้หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต ซึ่งหากพบว่าการฝ่าฝืนให้จับกุมดำเนินคดีทันที

การอุทธรณ์คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๑๙ การอุทธรณ์คำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ให้ดำเนินการตามข้อ ๗ และข้อ ๘ โดยอนุโลม

การเลิกกิจการ

ข้อ ๒๐ กรณีผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการประสงค์จะเลิกกิจการของตน ให้แจ้งความประสงค์ขอเลิกกิจการพร้อมส่งคืนใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการต่อผู้กำกับการหรือสารวัตรใหญ่ สถานีตำรวจนครบาล นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องถิ่นแล้วแต่กรณี

ให้ผู้กำกับการหรือสารวัตรใหญ่สถานีตำรวจนครบาล นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องถิ่นแล้วแต่กรณี รายงานให้ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล หรือผู้ว่าราชการจังหวัดทราบเพื่อจำหน่ายใบอนุญาตออกจากสารบบต่อไป

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ตั้ง ณ วันที่ ๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย